

La llúdriga ja està present a més de la meitat del territori català

- Recuperació històrica del mustèlid, després de la seva pràctica desaparició durant la dècada dels 70 del segle passat
- Èxit de les mesures de protecció d'aquest animal i de la millora dels ecosistemes fluvials gràcies a la instal·lació de depuradores i a la disminució d'abocaments tòxics

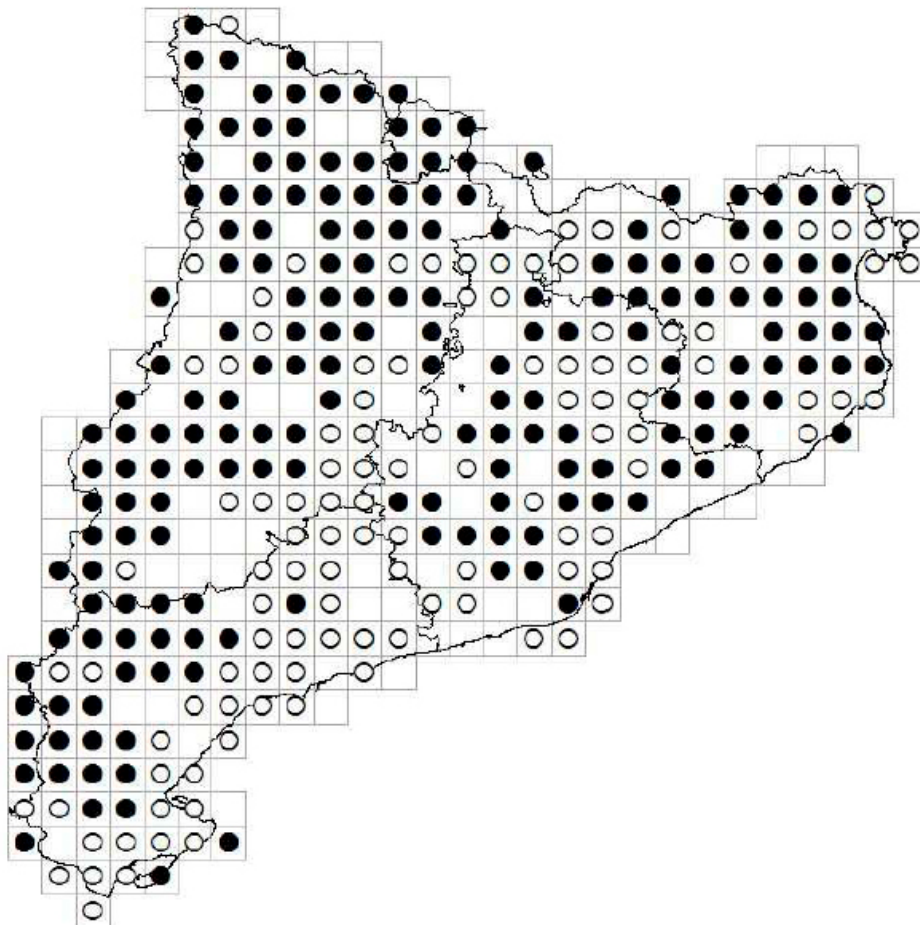


Exemplar de llúdriga. Imatge: LIFE Limnopirineus.

El quart sondeig nacional de la llúdriga euroasiàtica (*Lutra lutra*) a Catalunya i Andorra ha detectat la presència d'aquest mustèlid al 56,5% del territori. Després de 739 mostres sobre 344 quadrícules (amb Andorra) de 10x10 quilòmetres en què s'ha dividit la superfície, l'animal s'ha detectat en 195 quadrícules, dada que representa el 56,52%. La presència és major a les comarques de Lleida, continuant per les de Girona, Barcelona i Tarragona. Per fer el sondeig, s'han recorregut 290 km de riu s'ha comptat amb més de 200 col·laboradors entre els quals hi ha el Cos d'Agents Rurals, el Govern d'Andorra, la Diputació de Barcelona i Forestal Catalana.

En totes les demarcacions

En tots els principals rius de les comarques de Lleida hi viuen llúdrigues. On més se'n troben és a la conca de la Garona; seguit de la del Llobregat que es troba en la demarcació; i, finalment, a la del Segre (Ebre), des de les capçaleres fins que abandona el territori: Segre, Noguera Pallaresa, Noguera Ribagorçana i gairebé tots els seus afluents. Tan sols no s'han detectat en alguns rius, rierols i torrents del sud, degut a les seves condicions climàtiques. A les comarques de Girona es distribueixen per totes les conques: rius Muga, Fluvià, Ter i Tordera, des de les capçaleres fins al mar. A banda, també s'han detectat al Riudaura, i a la capçalera del Segre a la Cerdanya. A Barcelona es troben per tota la conca del Llobregat fins a Cornellà de Llobregat. També pels afluents del marge dret del Besòs, com el Congost o el Tenes, evitant el curs principal, per la Tordera i el Ter. Finalment, a les comarques tarragonines s'han detectat a la conca de l'Ebre, en un tram del Francolí, al Matarranya, Algars i Estret, Canaleta, Montsant, Siurana i Sec.

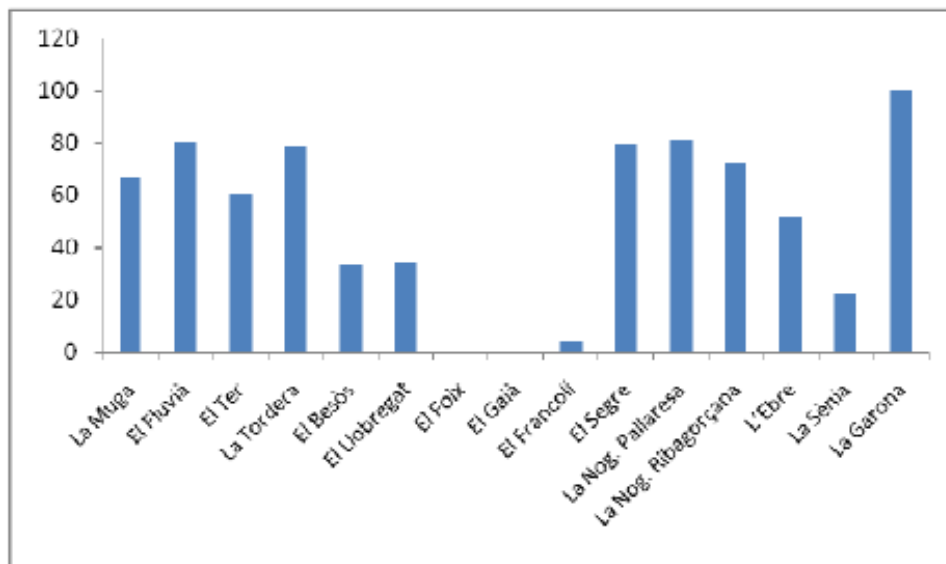




Província	1984-85	1994-96	2004-06	2014-16
Barcelona	0	0	30,3	33,82
Girona	1,3	3,9	45,6	56,36
Lleida	6,3	46,4	53,9	70,29
Tarragona	7,6	8,0	27,3	30,24
Andorra	-	-	-	85,71
TOTAL	3,83	19,03	38,2	47,77

Comparació del percentatge de quadrícules (10x10km) mostrejades positives de llúdriga en els diferents sondejos. L'últim inclou Andorra.

El quadre mostra l'evolució de la població de llúdriga entre el primer sondeig nacional, que es va fer entre 1984 i 1985, i el darrer que s'ha realitzat, entre 2014 i 2016.



Percentatge de presència de llúdriga a les principals conques de Catalunya i d'Andorra.

El quart sondeig nacional

Els primers treballs de camp per conèixer la situació de l'espècie, llavors considerada amenaçada, es van produir durant la dècada dels anys 80 del segle passat. Preocupava que fins a mitjans de segle hagués estat present en tots els cursos fluvials catalans i andorrans des dels 2000 metres d'altitud i fins a nivell del mar i que pràcticament hagués desaparegut en les dècades dels 50, 60, i 70 quan les zones industrials abocaven les aigües i els residus indiscriminadament als rius. També va afavorir aquesta reducció dràstica l'aprofitament sense control de les

■ **Comunicat de premsa** ■

aigües per al reg, la indústria, la producció d'energia hidroelèctrica o el consum humà; la construcció de preses; i la persecució directa i la captura.

Des de 1984-86 s'han anat fent sondejos cada deu anys que han anat mostrant la progressiva recuperació de la llúdriga.

Aigües més netes

Els motius de la millora poblacional són múltiples, però és evident que la qualitat de les aigües continentals ha millorat notablement en els últims 30 anys, fet atribuïble a la instal·lació de depuradores i a la disminució d'abocaments tòxics. La reducció de la contaminació, bàsicament per metalls pesants i organoclorats –amb gran probabilitat la principal raó de la seva pràctica desaparició a casa nostra i a grans zones d'Europa– ha propiciat també la recuperació de les poblacions de peixos, aliment bàsic del mustèlid.

Un canvi fonamental en el seu hàbitat, curiosament, ha estat l'aparició d'una espècie exòtica, el cranc de riu americà, abundant i fàcil de capturar en cotes mitjanes i baixes. Aquest fet explica la presència en conques on no hi ha cap registre històric de llúdrigues o en llocs amb molt pocs peixos.

Èxit en la reintroducció

Un altre factor que afavoreix la presència de llúdrigues és que el riu disposi de bons refugis, essencialment boscos de ribera, o àrees inaccessibles. En aquestes condicions, aquests animals poden aparèixer fins i tot en zones urbanes i periurbanes, com a les portes de la ciutat de Barcelona o dins de les ciutats de Lleida i Girona.

La reintroducció de la llúdriga a partir de 1995 a les conques de la Muga i del Fluvià va afavorir la seva expansió per les comarques de Girona i, fins i tot, molt probablement a les del Llobregat i el Besòs, ja que poden realitzar desplaçaments molt llargs. A més, l'any 2002 es va aprovar el Pla de conservació de la llúdriga a Catalunya, a través del qual es van poder aplicar mesures de protecció i actuacions de foment de la seva població en els ecosistemes fluvials i aquàtics.

9 d'agost de 2017